

CSILLIK LÁSZLÓ \

Vidám hóesés

Hó! Hó! Hó!

*Veled botolni jó,
Te kedves, míg bohó
mosolyt reám vakít
a szád, s hófogaid
miként a villanó
magnézium, a hó-
függöny csipkéin át
tavasz káprázatát
ragyogják,*

Suhanó

*lépted a puha hó
megroppanó színén
halad tova. Míg én
egy kis bizakodó
füttgel a bujdosó
s most megtalált tavasz
nyomán futok. Havazz,
ónszürke ég, — hahó! —
Mindent betakaró.*

Hó! Hó! Hó!

GURSZKY ISTVÁN

Téli este

*Itt-ott egy villany kandi fénye gyúl —
észre sem vettem — lám, már alkonyul.*

*Az utca csendes, szinte már halott,
csak néha csusszan egy gyerek nagyot.*

*A villamos zuzmarás ablaka
rámnéz — „No, szállj fel és gyerünk haza,*

*otthon már várnak, szobád jó meleg!”
Visszakacsintok: „Jól van, no, megyek!”*

*S a sárga lomhán megindul velem
a ház felé, hol vár a kedvesem.*

*Még egy pillantást vetek vissza csak,
meglesem, hogy az est leple alatt*

*mint hallgatják a folyó halk szavát
a tiszaparti hótakarta fák...*